REDACŢIUNEA,
Administraţiunea şi Tipografia.
BRAŞOV, piaţa mare Nr. 30
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la ADMINISTRAŢIUNE în Braşov şi a următórele Birourĭ de anuncĭurĭ:

In Viena: M. Dukes Nachf. Max. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppelika Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Karolyi & Liebmann.

PREŢUL INSERŢIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 6 cr.

— Publicărĭ maĭ dese după tarifă şi învoială

RECLAME pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiăcare di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-riĭ de *Duminecă 2 fl.* pe an

Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-riĭ de *Duminecă* 8 francĭ.

Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la d-niĭ colectorĭ.

Abonamentul pentru Braşov
Administraţiunea, Piaţa mare Târgul Inuluĭ Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. — Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 215. **Braşov, Joi 28 Septemvrie (11 Octomvrie).** **1900.**

Nou abonament la Gazeta Transilvaniei.

Cu 1 Octomvrie st. v. 1900

se deschide nou abonament, la care învităm pe toţĭ amicii şi sprijinitorii fóieĭ nóstre.

Preţul abonamentuluĭ:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 24 coróne; pe şése lunĭ 12 coróne; pe treĭ lunĭ 6 coróne; pe o lună 2 coróne.

Pentru România şi streinătate. pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ, pe o lună fr. 3.50

Abonarea se póte face maĭ uşor prin ***mandate postale.***

Administraţiunea.

Cestiunea căilor ferate bosniace.

Dilele acestea s'a ţinut în Viena, după cum am anunţat, un consiliu comun de miniştri. Conferenţele au durat mai multe dile şi s'au terminat alaltăerĭ.

Obiectul principal al acestor conferenţe au fost cestiunile căilor ferate bosniace. Din parte oficială se asigură, că în cestiunile capitale principiare s'a stabilit o înţelegere, cestiunile technice fiind reservate tratărilor între miniştri de resort ai ambelor state dualiste.

Informaţiunile, ce le dau foile vienese despre aceste conferenţe comune ministeriale sunt de un interes deosebit, fiind-că cestiunea căilor ferate bosniace e pusă în legătură cu evenimentele din urmă din Peninsula balcanică, precum şi cu conflictul româno-bulgar. Indeosebĭ „Neue Freie Presse“ este informată, că în prima liniă s'a tratat despre un postulat al administraţiei militare privitor la construirea unei linii ferate dela Serajevo până la graniţa Sandjaculuĭ, postulat reclamat de consideraţiunĭ politice strategice.

La consultărĭ a luat parte şi şeful statului major general. Acesta dimpreună cu miniştrii comunĭ a cerut de urgenţă, din amintitele consideraţiunĭ politice strategice, construirea acestei linii, care se va estinde până la frontiera Sandjacului în care, conform tractatului din Berlin, monarchia nóstră are dreptul de a ţiné garnisóne. Basat pe aceleaşĭ motive, carĭ au determinat Austro-Ungaria de aşĭ asigura în tratatul dela Berlin acel drept de a avé garnisóne în Sandjac, au fost invocate pentru o grabnică legătură de drum de fier cu Sandjacul şi cu garnisónele de acolo.

Se pare, dice numita fóiă, că cele ce se petrec în Macedonia, apoi atitudinea neamicabilă a principelui de Muntenegru şi suprisele, ce le-a adus vara trecută în Serbia, ér în parte şi conflictul româno-bulgar, au fost hotărîtóre pentru postulatele administraţiei armatei şi pentru hotărîrile conferenţei ministeriale comune.

E vorba ca noua liniă ferată sĕ fiă adusă în legătură cu reţeua bosniacă, estindĕndu-se dela Serajevo peste Gorazda probabil prin valea Limului de sus până la graniţa Sandjaculuĭ. Acéstă graniţă e de o sută două-decĭ chilometri departe de Mitroviţa. Décă ar succede, dice „N. Fr. Presse“, de a se stabili o învoială cu Pórta prin care sĕ se dobêndéscă continuarea liniei până la Mitroviţa, atuncĭ ar fi câştigată pentru Budapesta, prin mijlocirea reţelei drumurilor de fier bosniace, o legătură directă cu Salonicul şi astfel vechile nisuinţe ale Ungariei pe terenul acesta ar fi realisate; este decĭ uşor de înţeles, că pretensiunea administraţiei armatei relativă la construirea liniei Serajevo-Gorazda-graniţa Sandjaculuĭ a întêmpinat din partea guvernului unguresc cea mai viuă părtinire şi promovare.

E invederat, că planul acesta nou de construire a amintitei linii politice strategice este un pas serios făcut înainte pentru întărirea posiţiei Austro-Ungariei în provinciile ocupate şi decĭ ne putem aştepta, că el va fi urmărit cu cea maĭ viuă atenţiune de puterile semnatare ale tratatuluĭ din Berlin şi mai ales de Rusia. Guvernul central austro-ungar consideră însĕ, cum se vede, momentul binevenit pentru acest pas menit a apropia monarchia de Salonic.

Pe lângă motivele politice strategice mai sunt şi motive comerciale şi economice, carĭ au îndemnat îndeosebĭ guvernul unguresc de a sprijini propunerea ministrului de rĕsboiŭ.

Dér şi guvernul austriac are pretenţiunea sa deosebită, pe care pune mare greutate. El a cerut adecă terminarea liniei bosniace Bugojno-Arzano, deóre ce acéstă liniă formézá legătura de lipsă a liniei dalmatine Spalato-Arzano cu Serajevo.

Cestiunea liniilor ferate bosniace de care s'a tratat în amintitul consiliu comun de miniştri, îşĭ are însĕ importanţa sa deosebită şi pentru contribuabilii monarchiei, căcĭ construirea liniilor amintite va recere noue marĭ cheltuelĭ şi nu va fi uşóră problema guvernelor ambelor state de a procura mijlócele necesare, mai ales, că de pe acuma s'a calculat, că linia strategică dela Serajevo până la graniţa Sandjaculuĭ multă vreme nu va puté acoperi nicĭ cheltuelile de administraţiă.

Bunievaţii şi şovinismul maghiar.

Şi blândocii de Bunievaţĭ, — carĭ ca bună-óră Românii în pămêntul lor, sufer deja de sute de anĭ sĕ fiă dăunaţĭ şi batjocorițĭ în oraşul şi ţinutul lor de cei-ce trăesc de pe spinarea lor, — încă s'au săturat de impertinenţele şoviniste şi s'au pus faţă de ele pe picior de apĕrare energică.

Cetim în „Magyarország“, că mai mulţĭ representanţĭ ai oraşului (Szabatka) Teresiopol, au înaintat o petiţiune la ministrul Wlassics, în care se plâng amar, că limba bunievaţă este huiduită din multele şi cu mulţĭ banĭ de ai lor susţinutele şcolĭ orăşenescĭ şi pretind a-se respecta §-ul 58 din legea despre instrucţiunea poporală, care dispune, că „*fiăcare* elev sĕ-şĭ capete instrucţiunea în limba sa maternă“.

La isbucnire a ajuns lucrul prin acea ne mai pomenită faptă, că subinspectorul şcolar reg. din Teresiopol, Iuliu Kurutz (a bună sémă făcut din Kurz) a destituit din directoriă (cu ce drept? cine i-a dat aşa putere?) pe învĕţatorul-diriginte din Teresiopol, Mafteiŭ Ispanovich, *pentru marele pĕcat*, că numitul *a dorit sĕ se cunune şi s'a cununat cu logodnica sa în limba bunievaţă.*

Audĭ lume! Este pĕcat şi cade sub pedépsă disciplinară a jura fiitórei tale soţii credinţă în limba ta maternă!?

Şi asta o capĕtă bieţii Bunievaţĭ — precum dic ei în petiţiune, — drept rĕsplată, „pentru-că ei sunt şi au fost tot-déuna cei mai fideli patriei dintre naţionalităţĭ“.

O dovadă nouă, că drepturile nu se cerşesc prin umilire şi linguşire, ci se pretind şi folosesc cu demnitate şi tăriă.

Acest cas de-o volniciă revoltătóre şi urmările lui: paşii Bunievaţilor din representanţa orăşenéscă

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

Un eveniment.

Schiţă, de A. Cehov.

— Fine —

In diferitele colţurĭ ale bucătăriei fură aşedate cutii de pălării. In ele emigrară pisicii. Dér acéstă despărţire a familiei se dovedi prea timpuriă. Pisica păstrând în faţă o espresiune rugătóre şi sentimentală, réstórnă tóte cartónele şi-şĭ cară puii la locul de mai înainte.

„Pisica li-e mamă“, observă Vanĭa, — „dér cine le e tată?“

„Da, cine e tata lor?“ repetă Nina. „Fără tată nu se póte“.

Vanĭa şi Nina se întrébă mult timp, cine póte sĕ fie tatăl pisicilor şi la urma urmelor alegerea lor cade pe calul cel mare şi murg, cu códa ruptă, care zace în cămara de sub scărĭ şi care dimpreună cu celelalte jucării stricate zace de vecĭ. Il scóseră din cămară şi-l aşedaseră lângă ladă.

„Uite!“ îi strigă copii. — „Stai aicĭ şi păzesce, ca sĕ se pórte cum se cade“.

Tóte acestea le spun şi le fac în modul cel mai serios şi cu espresiunea grijei în faţă. Afară de lada cu pui, Vanĭa şi Nina nu mai doresc sĕ cunóscă altceva pe lume. Bucuria lor n'are marginĭ. Dér vor sosi şi minute grele şi amare.

Chiar înainte de prând încă, Vanĭa stă în cabinetul tată-sĕu şi privesce dus la masă. In jurul lămpii se învêrtesc puii de pisică pe o hârtiă timbrată. Vanĭa urmăresce mişcările lor şi-i înţapă în gură când cu creionul, când cu chibrite.... De-odată ca şi când ar fi eşit din pămênt, se ivesce tată-séu lângă masă.

„Ce-i asta?“ aude Vanĭa cu glas rĕstit.

„Asta.... ăsteas pisicuţele, tată!“

„Am sĕ ţĭ dau eu ţie pisicuţe! Uite, ce-ai făcut băiat de nimic, ce eştĭ! Mi-ai murdărit tótă hârtia!“

Spre marea mirare a lui Vanĭa, tată-sĕu nu împărtăşesce simpatia sa faţă de pisicĭ, ci dimpotrivă, în loc sĕ fiă încântat şi vesel, îl luă pe Vanĭa de urechĭ strigând:

„Stefane, i-a scârbele astea de icĭ!“

La prând érăşĭ scandal...... Pe vremea tacâmului al doilea, cei dela masă aud de-odată o mîrăială. Incepură sĕ caute pricina şi găsiră sub şortul Ninei un pui de pisică.

„Nina, dute dela masă!“ se răstesce tată-sĕu. „Indată sĕ-mĭ aruncaţĭ pisicii în canal! Sĕ nu mai vĕd în casă scârbele astea!“

Vanĭa şi Nina sunt îngroziţĭ. Mórtea în canal! Abstragênd dela crudimea acésta, îi face sĕ tremure gândul, că au sĕ li-se ia copii pisicei şi calului de lemn, că vor strica lada, că au sĕ se sfarme planurile viitorului, ale acelui viitor frumos, când unul dintre pui era sĕ-i fie de mângâiere bĕtrânei sale mame, al doilea sĕ trăéscă la moşiă şi al treilea sĕ prindă cloţanĭ în pivniţă. Copiiĭ începură sĕ plângă şi sĕ se róge, ca sĕ cruţe pisicii. Tatăl lor sĕ învoesce, înse cu condiţia, ca copiiĭ sĕ nu mai cuteze sĕ mérgă în bucătăriă şi sĕ nu se mai atingă de pisicĭ.

După prând Vanĭa şi Nina umblau de icĭ până colo prin tóte odăile amărîţĭ în suflet. Interdicerea de a merge în bucătăriă îi face sĕ desnădăjduéscă. Ei refusară dulcéţa cu îndărĕtniciă şi se rĕsteau către mama lor. Când veni către séră unchiul Petrache, ei l'au luat la o parte, i-s'au plâns contra tatălui sĕu, care voise sĕ arunce pisiciĭ în canal.

„Nene Petrache“, se rugară ei, „spune-i mamii, ca sĕ aşede lada cu pisicii în odaia nóstră; spu-u-nei!“

„Na, na... bine, bine“, le rĕspunde unchiul căutând, sĕ scape de ei.

Unchiul Petrache nu eşia de obşte singur. Cu el apărea Nero, un câne mare şi negru, de viţă daneză, cu urechĭ dăbălăţate şi cu códa tare ca un băţ. Cânele acesta e tăcut, mahmur şi plin de consciinţa demnităţii sale. Pe copii el nu-i băga de loc în sémă, trece pe lângă ei şi lovesce întrênşii cu códa, ca în nisce scaune. Copiiĭ îl urăsc din tot sufletul, dér de astă dată un gând practic îi face sĕ-şĭ înăbuşéscă sentimentele.

„Şci ceva Nina?“ dice Vanĭa înholbând ochii. „Ce dicĭ, décă l'am pune pe Nero în locul calului de tată a pisicilor? Calul e mort, ér el e viu!“

Tótă séra aşteptară momentul, când tatăl lor se va aşeda sĕ jóce în vint*) şi le va fi cu putinţă sĕ-l ducă pe Nero neobservaţĭ

*) Un joc de cărţĭ, care sémănă cu rohistul.

— „Magyarország“, care aduce în tótă ḑiua tirade peste tirade despre libertatea şi demnitatea cetăţenéscă îl înregistréză numai simplaminte, dér *nu-l desapróbă* nicĭ cu un singur cuvênt.

Nu! Pentru-că libertatea ca tóte celelalte bunurĭ morale şi materiale din ţéra nóstră sunt maghiare, adecă numai ale Maghiarilor şi celelalte naţiunĭ din ţéră n'au parte la ele.

Apoi sĕ mai ḑicĭ, că nu suntem egal îndreptăţiţĭ?

*

Lăsăm acum sĕ urmeze următórele pasagii din petiţiunea celor doi-spre-ḑece fruntaşĭ bunievaţĭ adresată ministrului Wlassics. După-ce se provócă la legea de instrucţiune, în care se ḑice, că drept basă a instrucţiunei poporale servesce limba maternă, continuă aşa:

„In ţéra acésta, în acest înţeles al legii sunt aranjate şcólele. Escepţie este în privinţa acésta singur oraşul Szabadka.

„Numai aicĭ s'a întêmplat încălcarea de lege, aprópe absurdă, că a *fost scosă cu totul chiar şi din şcolele poporale limba maternă a majorităţii locuitorilor din oraş*; *până şi abecedarele bunievaţe au fost esilate din şcólele nóstre.* Acesta e fapt, deşi Bunievaţii pórtă tóte sarcinile publice, ca şi alţĭ cetăţenĭ ai patriei, ér greutăţile cele mai marĭ întru susţinerea şcólelor din Szabadka revin tocmai lor. Dér, durere, că *persecuţia Bunievaţilor ḑi de ḑi ia proporţii tot mai marĭ şi se face publice şi din partea autorităţilor statului.*

„Anul acesta s'a întêmplat, că învĕţătorul-dirigent Ispanovich, luându-şĭ de nevastă o fată de Bunievaţ, tinerii şĭ-au jurat credinţă în biserică, în presenţa rudeniilor, în limba bunievaţă. Ajungênd acésta la cunoscinţa sub-inspectorului şcolar, Kurucz Gyula, *învĕţătorul-dirigent a fost amovat imediat din post şi înlocuit cu altul.*

„Étă, d-le ministru, cum se aplică la noi legea. Se consideră de greşélă disciplinară împrejurarea, décă Bunievaţul, naţionalitatea cea mai patriotică, cutéză a-se folosi de limba sa maternă“.

Mişcarea electorală în Austria.

Din *Lemberg* se anunţă, că Sâmbăta trecută s'a publicat manifestul electoral al partidei poporale polone. Manifestul accentuéză, că deja în 1897 s'a suprimat vocea poporului, ér acum ameninţă absolutismul. Din causa acésta poporul polon trebue sĕ alégă deputaţĭ, carĭ sĕ apere libertatea poporului şi carĭ sĕ ia posiţiă pentru votul secret universal. Apĕrarea intereselor poporului polon nu trebue lăsată esclusiv clubului polon din „Reichsrath“, fiind-că în acest club sunt în preponderanţă adversarii intereselor poporului.

In mişcarea electorală a Cehilor cestiunea dominantă este şi acum continuarea séu sistarea obstrucţiunei. Alegĕtorii sunt în majoritate pentru obstrucţiune, dér candidaţii îşĭ dau silinţa de a-şĭ câştiga mână liberă cu privire la tactica, ce au s'o urmeze în parlament.

Din România.

Dumineca, scrie „Patriotul“, s'a ţinut la locuinţa d-lui Butculescu în strada Clemenţei o întrunire în vederea serbărei naţionale, ce se va da de către societatea „Brazda“ la sosirea în capitală a M. S. Regelui. D. Butculescu a arătat în întrunire, că manifestaţia ce se pregătesce M. S. Regelui va fi grandiósă, căcĭ din tóte părţile ţĕrei a primit numĕróse telegrame şi scrisorĭ de aderare. D-l Radu Dragomirescu avocat, anunţă, că o societate de postăvăriă din Brünn se oferă a presenta cu ocasia serbărei un car frumos împodobit. In urmă s'a procedat la constituirea comitetului pentru serbarea naţională.

*

Dumineca diminéţa cu trenul de Predeal a plecat la Sinaia misiunea italiană, care a fost însoţită de d-l Al. Florescu, secretarul general al ministerului de afacerĭ strĕine, şi de d-l colonel Perticari. La gara Sinaia misiunea italiană a fost salutată în numele M. S. Regelui de către mareşalul Priboianu. Ofiţerii italienĭ în trăsurile curţei regale au fost conduşĭ la castelul Peleş şi au descins în apartamentele deja pregătite.

Misiunea italiană a fost primită în urmă de M. S. Regele căruia d-l general Parevicino i-a remis scrisorile M. S. Regelui Victor Emanuel al III, notificându-i urcarea sa pe tronul Italiei. In urma acestei solemnităţĭ Marchizul Becaria d'Incisa a presentat M. S. Regelui scrisorile de acreditare iscălite de M. S. Regele Victor Emanuel al III-lea. Un prând de gală a fost oferit la castel de către M. S. Regele misiunei italiene.

Misiunea italiană va pleca din România spre Belgrad pentru a notifica şi Regelui Serbiei urcarea pe tron a Regelui Victor Emanuel al III-lea.

Masa studenţilor românĭ
din Braşov.

Devisa: „.... *ér pe binefăcĕtorii mesei acesteia, viĭ şi morţĭ, pomenesce-i Dómne, întru împĕrăţia ta! — Amin*“.

(Din rugăciunea ce se rostesce ḑilnic la masa studenţilor.)

Credem, că facem un serviciu plăcut publicului românesc, care a arătat un interes atât de viu pentru instituţiunea românéscă şi umanitară a mesei studenţilor din Braşov, décă în cele următóre publicăm unele informaţiunĭ despre ea în ajunul deschiderii ei pe anul şcolar 1900/901.

*

Nu mai puţin de **60** a fost *numĕrul petenţilor* în anul acesta, carĭ au solicitat corpul profesoral dela scólele nóstre medii şi superióre din Braşov pentru primirea la prânḑul gratuit dela masa studenţilor.

Şi era grea, nespus de grea, situaţia corpului profesoral, care avea sĕ respingă, din causa lipsei de mijlóce suficiente, *peste jumĕtate* din aceste petiţiunĭ, carĭ însĕ mai tóte meritau sĕ fie aplacidate.

După o îndelungată cercetare şi apreţiare a documentelor acluse, a împrejurărilor familiare, a relaţiunilor locale, a prestaţiunilor în studii şi a purtării morale a petenţilor şi — ca totdéuna — fără consideraţiunĭ confesionale s'au primit în anul acesta şcolar de conferenţa profes. din 15 Sept. v. a. c. **29 şcolarĭ** la masa studenţilor, dintre carĭ 28 pe spesele fondului mesei studenţilor, ér 1 pe spesele alor 6 domnĭ profesorĭ gimnasialĭ, carĭ s'au oferit de bunăvoie a susţiné pe un şcolar fórte bun şi sĕrac, care altfel din lipsa de mijlóce a fondului nu ar fi putut fi primit.

Étă lista celor 29 şcolarĭ primiţĭ la masa studenţilor pe anul şcol 1900/901:

Clasa VIII gimn. Avram Imbroane, Coşteiŭ, gr. or.; Remus Perian, Crişcior, gr. or.

Clasa VII gimn.: I. Căldărea, Zĕrneştĭ, gr. or.; Vas. Cucu, Ucea infer., gr. or.; Onisif. Ghibu, Sĕlişte, gr. or.

Clasa VI gimn.: Stef. Gian, Alibunar, gr. or.; G. Giuglea, Satulung, gr. or.; Vict. Muntean, Ofenbaia, gr. or.; Voicu Niţescu, Turcheş, gr. or.

Clasa V gimn.: Mat. Boeriu, Grid, gr. or.; Alexe Sulică, Turcheş, gr. or.

Clasa IV gimn.: G. Filip, Satulung, gr. or.; I. Modroiŭ, Rîşnov, gr. or.; D. Sêrbu, Dêrste, gr. or.

Clasa III gimn.: D. Cazacŭ, Satulung, gr. or.; Val. Florea, Braşov, gr. or.

Clasa II gimn.: Sim. Turtea, Săsăuş, gr. or.

Clasa IV. reală: I. Mafteiŭ, Paloş, gr. or.; Val. Pop, Vad, gr. cat.; Nic. Suciu, Bogata Olt, gr. or.

Clasa III reală: Petru Manole, Bacĭfalu, gr. or.

Clasa II reală: I. Brătulescu, Zĕrneştĭ, gr. or.

Clasa III comerc.: Emil. Lupea, Sărata, gr. or.; Nic. Nema, Arpatac, gr. or.

Clasa II comerc.: I. Bumbea, Braşov, gr. or.; Sam. Urian, Vad, gr. cat.

Clasa I comerc.: I. Ilie, Zêrneştĭ, gr. or., G. Talescu, Oraviţa, gr. or., Nic. Ţirea, Braşov, gr. or.

Masa studenţilor în anul acesta şcol. va fi plasată întrégă la dómna Elena Rîşnoveanu (pe Tocile Nr. 6), un avantagiu mare faţă cu anii premergĕtorĭ, când masa studenţilor era plasată în 2 respective 3 locurĭ.

Alt avantagiu este în anul acesta, că în loc de spesele lunare de 12 coróne pentru prânḑul unui elev din anii precedenţĭ, *în anul acesta prânḑul servit în condiţii şi mai bune ca mai nainte va costa numai* ***11 cor. 60 banĭ*** *de elev*, ceea-ce la 29 elevĭ pe 9 lunĭ de ḑile, cât duréză masa, constitue *o economisire de 104 coróne şi 40 banĭ pentru fondul mesii studenţilor.*

Masa se va deschide, ca şi în anul trecut, în *1 Octomvrie v.* (Dumineca) în presenţa comisiunii administrative a fondului mesei studenţilor la 12 óre 20 min. amédĭ.

* * *

Credem, că va fi de interes sĕ ne ocupăm puţin aci şi cu partea materială, cu resursele fondului pentru masa studenţilor, pentru-ca publicul român sĕ vadă, că instituţia acésta atât de binefăcĕtóre nu este încă de loc asigurată şi fără continuele contribuirĭ şi pe mai departe ale publicului nu se póte susţiné nicĭ în extensiunea sa actuală, care însĕ, aşa cum e, nu este suficientă faţă cu imensa trebuinţă.

Intreţinerea cu prânḑ gratuit a celor 29 şcolarĭ pe cele 9 lunĭ de ḑile cât duréză masa în acest an costă suma de **3027 coróne 60 banĭ,** din care fondul are sĕ acopere o sumă de **2923 cor. 20 banĭ**, ér cei 6 domnĭ profesorĭ pentru 1 elev: *104 cor. 40 banĭ.*

Suma acésta considerată ca interesele unui capital, corĕspunde cu 5% unui capital de 60,000 (şése-ḑecĭ de mii) de coróne; ér décă socotim interesele cu 6%, un maxim extrem, şi atuncĭ capitalul corĕspunḑĕtor ar fi circa 50,000 (cincĭ-ḑecĭ de mii) de coróne. Cu alte cuvinte fondul mesei studenţilor ar trebui sĕ dispună de un capital asigurat cel puţin de 50,000 coróne pentru-ca sĕ pótă întreţiné pentru totdéuna 28 de şcolarĭ pe an cu prânḑ gratuit la masa studenţilor.

Sĕ vedem dispune masa studenţilor de acest capital?

Averea fondului pentru masa studenţilor se cuprinde aḑĭ în următórele:

a) Fondul general al mesii	cor.	12,896.11
b) Fundaţ. „Ioan şi Elena Săbădeanu“	cor.	968.70
c) Fundaţ. „Val. Bologa“	„	2,104.30
Total:	**cor.**	**15,969.11**

Este decĭ evident, că fondului îi lipsesc peste 34,000 coróne din capitalul, care i ar trebui — ca în lipsa altor venite — sĕ acopere fără a-se atinge de capital trebuinţele anuale ale mesei cu 28 şcolarĭ.

Venitele fondului aḑĭ sunt:

a) interesele capitalului, circa	800 cor.
b) Cotisaţiunĭ anuale puse în vedere	770 „
Cu totul:	1570 cor.

Astfel dér presupunênd, că cotisaţiunile anuale ce s'au pus în vedere, se vor şi da cu exactitate, — fondul mesei studenţilor trebue se conteze **încă la 1353 cor. 20 banĭ de cotisaţiunĭ benevole pe fiă-care an**, pentru-ca sĕ pótă acoperi fără atingerea capitalului actual erogaţiunile de 2923 cor. 20 banĭ împreunate cu intertenţia a 28 elevĭ cu prânḑ gratuit. Şi nu e permis a-se uita, că masa studenţilor numai atuncĭ îşĭ va ajunge scopul sĕu pe deplin, décă va puté întreţiné cel puţin 50—60 şcolarĭ cu prânḑ gratuit în fiă-care an, ér nu numai 28, ca în anul de faţă.

Acésta fiind situaţiunea, direcţiunea şcólelor nóstre, care nu cruţă nicĭ o ostenélă pentru a realisa binefacerile cele mai marĭ prin masa studenţilor pentru bieţii noştri copii sĕracĭ, — contéză din nou la sprijinul marinimos al publicului românesc, şi îndeosebĭ al băncilor nóstre, carĭ au *datorinţa naţională şi morală*, de sub care nu se pot subtrage, a sprijini acéstă instituţiune de capitală importanţă pentru toţĭ Românii, fiă ei cât de aprópe séu cât de departe de Braşov.

Cu Dumnedeu înainte!

X.

In contra teatrului german.

In Iulie al anului curent s'a creat din partea representanţilor singurĭ „autorisaţĭ“ ai „culturei“ acestei ţĕrĭ noul post de „inspector regnicolar al teatrelor din provincie,“ în care post a fost ales directorul teatrului naţional din Budapesta, contele Andor Festetics. Din acest incident iperzelosul „inspector regnicolar“ a presentat comisiunei teatrale maghiare un proiect despre „organisarea sistemului teatral în provinciă“.

După acest proiect în următórele 7 oraşe: Seghedinul, Dobriţinul, Cluşiul, Aradul, Caşovia, Pojonul şi Timişóra ar fi sĕ se edifice câte un teatru permanent. In câte-va din aceste oraşe au esistat şi până acum scene permanente. Celelalte ţinuturĭ ale ţĕrii vor fi arondate în „districte teatrale“ în sensul acela, că mai multe oraşe strîns legate geograficesce vor fi întrunite într'un singur district. După proiectul d-lui conte într'un district nu va puté păşi cu representaţiunĭ teatrale decât *o singură trupă*, aşa că oraşele aparţinĕtóre unui singur district vor trebui sĕ escrie concurs în comun. — Proiectul astfel formulat e deja gata şi nu aştéptă decât sĕ fiă aprobat din partea competentă.

„Sieb. D. Tagblatt“ observă la acestea următórele: „La o cetire mai superficială a acestui proiect nu se póte observa îndată, că el nu învólvă în sine, decât un plan perfid îndreptat în contra teatrului german. Intr'un district nu va puté funcţiona decât o singură trupă, ḑice proiectul; dér că acéstă trupă esclusiv concesionată pentru un district va fi totdéuna maghiară şi că în consecenţă directorii de teatre germane vor fi total eschişĭ, e lucru de sine înţeles. Până acum acest plan hain iesuitic al nobilului conte n'a fost încă aprobat dela locul competent. Din parte-ne tot ne mai mângăem cu credinţa, că nu va fi compatibil cu caracterul politic (?? — Trad.) al lui Coloman Szell, sĕ permită un atentat atât de laş şi tâlhăresc asupra teatrului german“.

*

Apelul, ce-l face fóia sibiiană la caracterul politic al lui Coloman Szell este chiar şi în casul acesta fórte întârḑiat, căcĭ numai cu trei sĕptĕmânĭ înainte „S. D. Tgb.“ a publicat ordinul dela 6 Septemvrie Nr. 94758, prin care ministrul de interne Szell declară primarului din Oedenburg, că după espirarea concesiunei, ce o are trupa germană de acolo până la finea anului 1901, nu se va mai da nicĭ o concesiune pentru aranjarea de representaţiunĭ germane în Oedenburg; tot odată primarul este provocat sĕ ia dispoşiţiunile de lipsă, pentru ca scena maghiară sĕ predomine singură şi esclusiv în Oedenburg, promiţêndu-i tot sprijinul în nisuinţele-i „patriotice“ spre acest scop.

„Kronst. Ztg.“ din loc ḑicea, cu referire la acest cas, că Szell şĭ-a dat arama

---

în bucătăriă.... Étă în sfîrşit tata se aşéḑă la cărţĭ, mama e ocupată cu samovarul şi nu-i vede.... Se apropie momentul fericit.

„Sĕ mergem“, îi şoptesce Vania soru-si.

Dér atuncĭ étă că vine Ştefan şi zîmbind spune:

„Dómnă, Nero a mâncat pisiciiĭ!“

Nina şi Vania se fac galbenĭ de spaimă şi privesc cu gróză la Stefan.

„Ia dĕn!“ ḑise zimbind lacheul. „S'a apropiat de ladă şi i-a mâncat“.

Copiiĭ cred, că toţĭ cei din casă au sĕ se revolte şi sĕ se arunce asupra lui Nero. Dér aceştia stau liniştiţĭ la locurile lor şi admiră apetitul uriaşului câne. Tata şi mama rîd.... Nero vine spre masă, dă din códă şi se linge mulţămit... Neliniştită e numai pisica. Cu códa ridicată se plimbă prin odăi privind cu neîncredere la toţĭ şi se mĭaună plină de jale.

„Copii, e deja la ḑece. E vremea culcăriĭ!“ strigă mama.

Vania şi Nina se culcă, plâng şi se gândesc multă vreme la pisica obidită şi la crudul, obrasnicul şi nepedepsitul Nero.

Traducere din limba ruséscă de

Dr. Sextil Puşcariu.

pe faţă prin ordinul amintit şi că nu mai póte spera nimic dela el şi prin urmare nicî dela „caracterul sĕu politic“ în favorul teatrului german.

*

E vorba mai sus numai de teatrul german; trebue sĕ ne întrebăm însĕ, că óre reservaţiunea mentală a proiectului d-lui „inspector regnicolar“ privesce numai teatrul german, orî că are în vedere în genere orî-şi-ce teatru, în care nu se glăsuesce în limba statului?

SCIRILE DILEI.

— 27 Septemvrie v.

Şcólele române din Salonic. Din Salonic se scrie, că la şcóla comercială şi la şcóla primară română din localitate, anul acesta s'au înscris un însemnat numĕr de elevi. Mulţî dintre notabilii românî, carî îşî aveau copiiî la şcolile grecescî, anul acesta i-au înscris la cele române. La şcóla comercială, s'au înscris, mai mulţî solvenţî, carî au sĕ uşureze mult cheltuelile şcólei.

Intrunirea meseriaşilor din Iaşî. In Iaşî s'a ţinut o întrunire a meseriaşilor, în sala societăţei de gimnastică. I. Brătescu, deputat, care fu primit cu urale, făcù istoricul înfiinţării breslelor în ţéră. Vorbesce apoi de unirea, ce trebue sĕ fiă între meseriaşî pentru a puté lupta contra strĕinilor, carî au năpădit în ţéră. Oratorul cere înfiinţarea unei legî naţionale prin care sĕ se opréscă toţî d'a face cumpĕrărî şi vêndărî séu orî ce alte afacerî cu strĕiniî. D-l Brătescu amintesce apoi, că în dile de 14 şi 15 Octomvrie este congresul meseriaşilor şi învită pe toţî sĕ ia parte la acest însemnat congres, unde se vor discuta cestiunî de mare importanţă pentru causa meseriaşilor.

Călĕtoriă la Roma oprită. Din München se telegrafézá că prinţul-regent bavarez *Leopold a interdis* prinţilor bavarezî Ludovic Ferdinand şi Alfonz *de-a călĕtori la Roma.* Prinţii, conform ordinului curţii de Bavaria, au cerut în scris dela prinţul-regent sĕ le permită a face o călĕtoriă la Roma împreună cu soţiele lor pentru a lua parte la jubilarea aranjată din incidentul anului sânt. Prinţul-regent Leopold a comunicat de asemenea în scris prinţilor rĕspunsul sĕu de interdicere, pe care l'a motivat cu aceea, că nu le permite călĕtoria din causă, că *în Italia nu-i află în siguranţă contra vre-unui atentat.* Casul se dice, că a produs mare sensaţiă în cercurile catolice din Bavaria.

Congres agrar în Caşovia. Alaltăerî s'a deschis în Caşovia congresul agrarilor ungurî, presidat de contele Aurel *Dessewffy.* Scopul acestei adunărî este de a discuta asupra mijlócelor prin carî sĕ se regenereze clasa mijlocie a proprietarilor. In fruntea mişcării stă Reuniunea agricolă maghiară. La congres participă un numĕr însemnat de proprietarî marî de pămênt.

O nouă industriă. In curênd, scrie „Epoca“, se vor pune basele unei fórte importante industrii în ţéră. O fabrică de sodă se va clădi în judeţul Prahova. Orî-cine îşî póte da sémă cât de însemnată este o asemenea industriă,—décă vom spune, că soda se fabrică din sare şi că importăm în ţéră sodă pentru mai multe milióne. Inafară de acésta, noi ne aflăm într'o situaţiă privilegiată de a face chiar esport de sodă în Bulgaria şi Serbia, unde nu esistă mine de sare. Neapĕrat însĕ, că o astfel de industriă nu s'ar puté crea, décă ar fi vorba ca fabricanţii sĕ cumpere sarea cu preţul cu care se vinde prin monopol. De aceea se vor da unele avantagii societăţii, care 'şî propune sĕ înfiinţeze fabrica din Prahova. Noua societate, care îşî propune sĕ încépă imediat lucrările pentru instalarea fabricei de sodă, are deja în perspectivă instalaţii pentru mai multe industrii derivate din sodă. Intre altele, va fabrica îngrăşăminte agricole, atât pentru ţéră, cât şi pentru esport. Societatea este pusă sub preşedinţa prinţului G. Bibescu, şi mai mulţî capitalişti din Elveţia au întrat în acéstă afacere. Proiectul de lege prin care se acordă acestei societăţî avantagiile despre carî am vorbit, va fi supus camerelor chiar în actuala sesiune estraordinară.

Cultivatorii de ţuică în România. Unele diare dice, „Epoca“, au publicat că numĕrul cultivatorilor de ţuică din România este de 500.000. După o lucrare statistică din 1893, elaborată din serviciul statisticei generale, numĕrul cultivatorilor posedând livedî de prunî, s'ar ridica la 148.000, ér al fabricanţilor de ţuică la 15.180. Este neadmisibil, ca în restimpul trecut proporţia sĕ fi crescut atât de mult. O altă dovadă despre exagerarea cifrei de 500.000 de cultivatorî de livedî de prunî, este în faptul, că întinderea totală a acestor livedî nu a trecut nicî odată peste 70.000 hectare, ceea-ce ar reveni sĕ fie aprópe 7 inşî pe un hectar.

Turcii din Sistov. Cetim în „Epoca“: Mai multe persóne sosite din Sistov spun, că mai toţî Turcii de acolo sunt decişî sĕ fugă în România. Causa e traiul miserabil pe care nenorocociţii îl îndură în Bulgaria. Turcii sunt supuşî la tot felul de birurî nelegale şi percepute cu anasîna. Corespondentului nostru din Brăila i-se spune, că în curênd vor sosi în localitate vre-o 200 de familii turcescî.

Un nou asasinat bulgăresc. Diarul „Acropolis“ din Atena aduce scirea, că Bulgarii au asasinat la Salonic pe un oficer turc. Causa acestei crime este, că oficerul în cestiune urmărea cu mare activitate pe membri comitetului revoluţionar şi era pe cale de a descoperi multe din tenebrósele lui secrete. De asemenea, Bulgarii au mai asasinat pe Izet bey, un neîmpăcat duşman al lor.

Din Paris în Rusia pe balon. Din Varşovia se vestesce, că în apropierea comunei rusescî Brat-Kujawsk a descins dilele aceste un balon, care plecase patru dile mai înainte din Paris. In balon se afla contele *Deltvaut* c'un amic al sĕu. Nu s'a întêmplat nicî unuia vr'un rĕu în acéstă călĕtoriă aeriană.

Şahul Persiei s'a reîntors din călĕtoria ce a făcut'o prin Serbia, Bulgaria şi în Constantinopol érăşî în Budapesta, unde de astă-dată petrece incognito. Din causa acésta nu i-s'a făcut primire oficială.

Alegerile englese au dat până în 6 Octomvrie următorul resultat: au fost aleşî 322 guvernamentalî (conservativî) 99 liberalî şi 65 irlandesî.

Limba germană în şcólele reale italiene. Ministrul italian de culte şi instrucţiune publică *a eliminat limba germană* din gimnasiile reale italiene. Deputatul *Santini* va interpela guvernul asupra motivelor, carî l'au îndemnat sĕ ia mĕsura acésta.

Bancnote defectuóse. Banca austro-ungară publică un regulament pentru schimbarea nouelor bancnote de 20 coróne ce nu se pot întrebuinţa. Pentru bancnotele şterse banca dă altele nouĕ. Décă bancnota e scrisă orî mânjită, se schimbă pe lângă rebonificare de 10 banî (filerî). Dacă lipsesce vre-un colţ al bancnotei se plătesce 20 banî. Fie-care bancnotă e împărţită în 100 câmpurî; câte câmpurî lipsesc, de atâtea-orî câte 20 banî sunt a-se plăti.

Cocenî de cucuruz în comerciŭ. D-l Carl Simon, consulul român din Manheim a adresat ministerului român de domenii un raport despre întrebuinţarea în comerciŭ a cocénului de porumb (cucuruz), care comerciŭ în Statele-Unite a luat proporţiunî însemnate. Etă după raportul consulului lista produselor trase de cocenî.

Celulosa servind a căptuşi păreţii corăbiilor de rĕsboiŭ; Lac de pyrosilină, un fel de celulosă lichidă putênd sĕ se aplice la o varietate înfinită de întrebuinţărî.

Celulosa întrebuinţată ca nitrat în fabricaţiunea pulberei fără fum şi a altor esplosive; celulosă pentru împachetat, ca fiind prin escelenţă neconducĕtóre de căldură şi electricitate şi constituind o escelentă protecţiă contra isbiturilor; pastă de hârtie şi diferite felurî de hârtie, fabricată cu disa pastă atât singură, cât şi amestecată cu alte materii similare.

Hrană pentru vite, fabricată cu cojî séu bucăţele de cocen, măcinată fin séu cu nodurî, frundele şi stiuleţî, dér asemenea în furaj tocat: Aliment mixt pentru vite, avênd ca basă strujiturile de porumb fin măcinate cu adiţiune de substanţe nutritive şi concentrate cu sânge, melasă, pulpă, drojdii de mere şi alte producte fără valóre şi hrană pentru pasĕrî.

Consulul conchide în raportul sĕu spunênd, că cocenii neavênd valóre în România şi comerciul netrăgênd nicî un profit din ei ar puté fi de mare folos pentru populaţiunea agricolă, ca pe viitor aceştî cocenî sĕ fie întrebuinţaţî de comerciul României ca în Statele-Unite.

Rectificare. In foiletonul nostru de erî s'a strecurat o greşală de tipar în notiţa din colóna 4. Numele scriitorului rusesc Tolstoi trebue cetit: Lłev Nicaláevicî Tálstóĭ (douĕ silabe), nu Tólstoi (trei silabe) precum se pronunţă pe la noi şi precum s'a şi tipărit din greşală.

Ex-regele Milan în Borgoprund.

Scim, că ex-regele Milan s'a dus la vênătóre în Valea Bărgăului, ţinut românesc, şi a sosit în societatea contelui Zichy şi a prinţului Alois Liechtenstein în 22 Sept. la Borgoprund. Despre modul cum l'au bineventat Românii, „Tribuna“ primesce următorul raport caracteristic:

„Indată după sosire la cuartir ex-regele Milan însoţit de contele Zichy s'a aşedat pe nisce scaune din frontul cuartirului. Câţî-va inteligenţî românî din Borgo-Prund au venit sĕ bineventeze pe rege la cuartir. Se discuta, că în ce limbă şi în al cui nume sĕ l bineventeze? Născêndu-se divergenţă în privinţa limbii de bineventare, din sfat a resultat nulă.

Aflându se însĕ, că ex-regele Milan scie bine românesce, bravul şi prevedĕtorul paroch local Teodor *Vrăşmaş* din consideraţiune, că streinii sosiţî, ba însuşî regele ar puté presupune, că inteligenţii respective poporul român din Valea-Bârgăului nu posede atâta simţ de politeţe: s'a decis a-l bineventa în limba română.

S'a obţinut audienţa. Regele a primit pe bineventatorî în stradă, în frontul cuartirului, adecă tot acolo unde se aşedase la sosirea sa. Parochul Teodor Vrăşmaş, acompaniat de alţî 10 inteligenţî din loc, l'a bineventat în limba română. După finirea discursului de bineventare, regele Milan începe a rĕspunde parochului T. Vrăşmaş într'un dialect român destul de limpede. După vre-o câteva frase însĕ, dice: *„că a sciut odată bine românesce; dér acum a uitat“.* Face apoi puţină pausă. După pausă esprimă vorba: *„deutsch“?* Bineventatorii presupunênd, că regele nu se mai póte esprima românesce, au repetat vorba: *„deutsch“.*

Intr'adevĕr aşa a şi făcut, nu a mai vorbit în limba română, ci a continuat nemţesce. Am aflat însĕ şi după acésta din nou, că regele scie bine limba română, căcî cu inspectorul de vênat, Armean de origine şi care nu scie nemţesce, regele a vorbit numai în limba românéscă; ba a mai vorbit şi cu alţii. De aicî am dedus, că postpunerea limbei române a fost numai de dragul celor carî îl însoţesc... şi carî nu se depărtéză un minut de lângă el.

Esenţa rĕspunsului a fost: că se bucură că i s'a făcut bineventarea usitată suveranilor şi fiind-că suntem în stat maghiar şi noi, a învitat pe bineventatorî sĕ dică cu el un „Eljen“ la adresa Regelui nostru Francisc Iosif I. Astfel s'a şi făcut (!?. — Red. „G. T.“)

S'a întreţinut apoi cu parochul T. Vrăşmaş asupra anului edificării pompósei bisericî gr. or. din loc, a confesiunii gr. or. etc. şi asupra copiilor de şcólă. S'a mai întreţinut şi cu medicul cercual, Dr. Nicol. Hăngănuţ. După acésta bineventatorii s'au depărtat.

Situaţia în China.

O telegramă din *Berlin* anunţă, că situaţiunea în China începe sĕ devină tot mai ameninţătóre, fiind că iese tot mai mult la ivélă, că simulacrul de pace al Chinesilor a fost folosit pentru a-se pregăti în secret la o mare resistenţă. Pentru puterî este o seriósă şi fórte costisitóre desamăgire împrejurarea, că guvernul imperial va fi strămutat de fapt în *Hsi-Ngan-Fu.* Mai departe lipsirea de posturî a funcţionarilor înalţî de stat a fost o curată mistificare.

*

Lui *„Lokalanzeiger“* i-se depeşézá din Shanghai, că 200,000 Chinesî provĕduţî cu arme moderne curg de tóte părţile spre Hsi-Ngan-Fu, Corespondentul numitei foi afirmă, că Chinesii au încă 700 tunurî şi o mare cantitate de muniţiunî.

*

Diarul rusesc „Novoje Vremja“ ia şi el notiţă de schimbul de depeşî între împĕratul chines şi împĕratul german şi dice, că acesta construesce un adevĕrat pod de aur pentru guvernul chines.

*

După „Invalidul rus“ trupele rusescî au luat dela Chinesî, în cursul lunilor Iulie şi August, 144 tunurî, 1200 puzî de pulbere şi 26 drapele. Afară de acésta ei au luat un mare numĕr de puscî, de cartuşe şi de drapele dela Boxerî.

NECROLOG. Subscrişii cu inimă frântă de durere aduc la cunoscinţă, că preaiubitul soţ, tată şi consângén **Demetriu Todoran**, preot gr. cat., după un morb scurt, în al 36-lea an al vieţii, 13-lea al preoţiei şi 14-lea an al fericitei sale căsĕtorii în 8 Oct. nóptea la 12 óre şi-a dat blândul sĕu suflet Creatorului. — *Măhal,* 9 Oct. n. 1900. Susana Todoran născ. Secuiu, soţiă; Virgil, Măriόra, Silvia şi Partene ca fii şi fiice. Alexiu, Pantilimon, şi soţia, Maria, Ludovica şi Ana ca frate şi surorî şi alte rudenii.

ULTIME SCIRI.

Bucurescî, 9 Octomvrie „Agenţia Română“ primesce o depeşă din Berlin, în care se înregistrézá, după diarele de séra berlinese, că ministrul de esterne al României Marghiloman a fost primit Lunî la amiadî de către principele de Hohenlohe, cancelarul german. D-l Marghiloman se va reîntórce numai adî séu mâne la Bucurescî.

„Agenţia Română“ mai desminte şi faima adusă de „Berliner Tagblatt“, după care în Februarie viitor va fi convocată o adunare constituantă în Bucurescî, cu scop de-a modifica anumite disposiţii din constituţiă privitóre la regenţă, findcă principele moştenitor Ferdinand, se dice, ar voi sĕ renunţe la tron din causa relei stărî a sănĕtăţii sale. Faima acésta este neîntemeiată.

DIVERSE.

Tolstoi, Derouléde şi ţĕranul. De curênd a apărut în Lipsca o carte din péna scriitorului rus Sergejenko, care povestesce nisce amĕnunte interesante despre Leo Tolstoi. S'a întêmplat odată, că marele orator Paul Deroulede a cercetat în Jasnaja pe Leo Tolstoi, apostolul păcii. Deroulede într'o dispută voia sĕ atragă pe Tolstoi pe partea sa, acesta însĕ protesta cu energie încă chiar şi contra planului de a voi sĕ-l convingă. Intre aceştî bărbaţî de deosebite temperamente, se iscau adese-orî discusiunî înverşunate, carî pe Tolstoi îl supĕrau. Tolstoi, care în împrejurărî normale era un om fórte complesant şi amicabil, într'o di într'atâta s'a supĕrat, încât s'a închis în odaia sa de lucru. Pe Derouléde însĕ nu-l scóse din paşii sĕi şi când s'a întêlnit érăşî cu Tolstoi, la care era ca óspe, îi dise: „Crede, d-le, că primul ţĕran, pe care-l vom întêlni în drum, va avé alte idei despre rĕsboiŭ şi despre alianţa ruso-francesă, decât d-ta“. Tolstoi şi Derouléde şi plecară spre câmp. Pe drum Tolstoi agrăì pe primul ţĕran, cu care se întêlniră, îi esplică cu de-amĕnuntul planurile rĕsboinice ale lui Derouléde şi în fine îl întrebă pe ţĕran, că ce părere are el despre acest lucru. Ţĕranul scărpinându-se în cap şi gândindu se puţin dise: „Eu cred, că acum ar fi mai bine, décă acum ar lucra şi Francesii şi Ruşii. Décă însĕ am lucrat de ajuns, atuncî mergem sĕ bem rachiu şi sĕ ducem cu noi şi pe German“. Tolstoi surise la rĕspunsul ce i-l'a dat ţĕranul, ér Derouléde încă în aceea di părăsi casa lui Tolstoi, plecând din Jasnaja.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 9 Octomvre n. 1900.

Renta ung. de aur 4%	114.—
Renta de coróne ung. 4%	90.40
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	120.30
Impr. căil. fer. ung. înargint. 4½%	98.20
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	116.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	89.80
Bonurĭ rurale croate-slavone	92.—
Impr. ung. cu premii	163.25
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	138.—
Renta de argint austr.	97.15
Renta de hârtie austr.	96.90
Renta de aur austr.	114.80
Losurĭ din 1860.	131.25
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	16.94
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	652.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	643.—
Napoleondorĭ	19.27
Mărcĭ imperiale germane	118.25
London vista	241.97½
Paris vista	96.25
Rente de coróne austr. 4%	97.45
Note italiene	90.45

Nr. 15065 1900.

PUBLICAŢIUNE

Joi în 18 Octomvre 1900 la 10 óre a. m. se se va ţine în localul oficiului economic al oraşului Braşov, pertractare cu oferte în scris pentru **asigurarea contra focului** pe timpul dela 1 Ianuarie 1901 începênd de 12 óre de ḑi şi pe durată de 10 ani, a edificiilor, a mobilarului, a instrumentelor şi a altor articole folosibile etc. în valóre aproximativă de 100000 de coróne, cari formézá proprietatea oraşului.

Condiţiunile mai detaiate ale ofertelor şi ale contractului se pot lua în vedere şi pot fi şi luate în copie până la ḑiua pertractării în localul de oficiu al economatului orăşănesc.

Braşov, în 3 Octomvre 1900.

(1121.1—1) *Magistratul orăşenesc*

Cursul pieţei Braşov.

Din 10 Octomvre n. 1900.

Bancnota rom.	Cump. 19.04	Vênd.	19.08
Argint român.	Cump. 18.08	Vênd.	18.09
Napoleond'orĭ.	Cump. 19.26	Vênd.	19.30
Galbenĭ	Cump. 11.30	Vênd.	11.40
Ruble Rusescĭ	Cump. 127.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump. 58.50	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump. 10.72	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.—	Vênd.	101.—

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.